

Parlamentul României
Senat

Lege

privind regimul juridic al gestionarilor

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art.1.- (1) Prezenta lege reglementează regimul juridic al gestionarilor, condițiile privind angajarea acestora, obligația de a constitui garanții, răspunderea juridică și regimul sancționator.

(2) Prezenta lege se aplică autorităților publice, instituțiilor publice sau altor persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică.

(3) Legea se aplică gestionarilor, precum și raporturilor de muncă identice reglementate prin legi speciale, în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice.

Art.2.- (1) În înțelesul prezentei legi, gestionarul este persoana încadrată în muncă care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea, gestionarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, custodia, folosința sau deținerea, chiar temporară a unor autorități publice, instituții publice sau a unor persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică.

(2) Autoritățile publice, instituțiile publice sau persoanele juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică stabilesc prin acte normative procedurile prin care gestionarul primește, potrivit alin.(1), statutul juridic corespunzător.

Art.3.- Conform prevederilor Legii nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va avea în vedere reglementarea existentă cu privire la bunuri în general și cu privire la distincția bunurilor.

CAPITOLUL II

Condiții privind încadrarea în muncă a gestionarilor

Art.4.- (1) Poate fi gestionar persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este cetățean român, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene, cetățean al unui stat aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene și are domiciliul sau reședința în România; dovadă care se face cu acte eliberate de autoritățile române competente;

b) are capacitate deplină de exercițiu; dovadă care se face printr-o declarație pe propria răspundere a persoanei, din care să rezulte că nu a pierdut și nu i-a fost restrânsă capacitatea de exercițiu al drepturilor civile, în condițiile legii;

c) este absolvent de învățământ liceal, cu diplomă de bacalaureat sau echivalent; dovadă care se face cu diploma obținută în România ori, în cazul obținerii în altă țară, echivalată sau recunoscută de autoritățile române;

d) este apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției; dovadă care se face cu certificatul medical și avizul psihologic emise de către unități sanitare și cabinete psihologice acreditate potrivit legii;

e) nu are antecedente penale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori a săvârșirii cu intenție a unei alte infracțiuni, dovadă care se face cu certificatul de cazier judiciar sau echivalentul acestuia eliberat de autoritatea competentă din statul ori, după caz, statele al cărui/căror cetățean este.

(2) În funcție de complexitatea gestiunii, de natura și valoarea bunurilor, precum și de cunoștințele pe care le implică gestionarea lor, angajatorii stabilesc categoriile de gestiuni pentru care gestionarul trebuie să fi absolvit învățământul liceal, cu diplomă de bacalaureat sau echivalent și să aibă o anumită vechime în activitatea de gestionar.

(3) Nu poate fi gestionar:

a) persoana condamnată, conform prevederilor Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, prin hotărâre judecătorească definitivă la pedeapsa cu închisoarea, pentru săvârșirea unei fapte sau mai multe în legătură cu munca sa și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă/raportul juridic de serviciu sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici, de natură să aducă atingere prestigiului ocupației;

b) persoana care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abateri grave, sancționate disciplinar cu măsura concedierii;

c) persoana căreia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita ocupația, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă;

d) persoana care este declarată nedemnă pentru alte cauze prevăzute de lege;

e) nu poate fi angajat sau trecut pe post de gestionar cel împotriva căruia s-a dispus de către organele abilitate de lege începerea urmăririi penale.

(4) Punerea în mișcare a acțiunii penale atrage suspendarea funcției de gestionar pentru persoana în cauză.

Art.5.- Exercițarea ocupației de gestionar este incompatibilă cu:

a) exercițarea nemijlocită de activități de producție, comerț sau prestări de servicii de natura bunurilor pe care le gestionează;

b) alte incompatibilități prevăzute de lege sau rezultate din conflict de interese.

Art.6.- (1) Persoana care urmează să fie încadrată ca gestionar sau trecută în postul de gestionar poate, la cererea angajatorului, să prezinte o adeverință eliberată de angajatorul la care a fost încadrat anterior, din care să rezulte dacă a produs pagube materiale angajatorului din vina și în legătură cu munca sa, natura

acestora și dacă ele au fost recuperate, precum și dacă a încasat de la angajator sume nedatorate pe care este obligat să le restituie.

(2) Angajatorii sunt obligați să emită și să comunice adeverința solicitantului în termen de 5 zile de la data solicitării.

Art.7.- În raport cu cele precizate în cuprinsul certificatului de cazier judiciar, reprezentantul legal al angajatorului, prin act decizional, emis și comunicat în condițiile legii, va dispune asupra încadrării ca gestionar sau trecerii în postul de gestionar, după caz.

Art.8.- (1) În cazul în care gestiunea este încredințată mai multor persoane, încadrarea sau trecerea în postul de gestionar se face numai cu acordul scris, liber exprimat și neviciat, al tuturor celorlalți gestionari.

(2) Încadrarea sau trecerea unei persoane într-un post din subordinea unui gestionar se face numai cu acordul scris, liber exprimat și neviciat, al acestuia.

(3) Desemnarea persoanei care va exercita atribuțiile gestionarului, în perioada în care acesta din urmă este indisponibil, se face de reprezentantul legal sau înlocuitorul său, prin act decizional scris, comunicat persoanei în cauză.

(4) Desemnarea acestei persoane poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 60 de zile și se poate prelungi, cu acordul salariatului, cu cel mult 60 de zile.

Art.9.- Gestionarul nu are dreptul să transmită sau să încredințeze exercitarea sarcinilor sale altor persoane.

Art.10.- (1) Munca la domiciliu, în condițiile prevăzute de Legea nr.53/2003 privind Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi utilizată pentru postul de gestionar.

(2) Exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri ori munca voluntarilor nu poate face obiectul muncii gestionarilor.

Art.11.- Persoanele încadrate pe durată determinată, în cazurile și în condițiile prevăzute de legislația muncii, precum și persoanele încadrate cu fracțiune de normă pot fi gestionari, cu respectarea strictă a condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Art.12.- Reprezentanții legali al angajatorilor, persoanele încadrate cu atribuții de auditor intern, de control financiar de gestiune, de control financiar preventiv, precum și persoanele din compartimentele financiar-contabile nu pot dobândi calitatea de gestionar și nu pot avea ca sarcini de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a acestora.

CAPITOLUL III

Obligația gestionarilor privind constituirea de garanții

Art.13.- (1) Persoana încadrată ca gestionar are obligația de a constitui o garanție în numerar.

(2) În funcție de complexitatea, natura și valoarea bunurilor gestionate, prin regulamentul intern al angajatorului se pot constitui și garanții suplimentare. Garanția suplimentară poate fi constituită și din bunuri.

(3) Nu este obligat să constituie garanție cel care înlocuiește temporar un gestionar sau cel căruia i se încredințează o gestiune pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice, până la numirea unui gestionar.

(4) Are obligația legală de a constitui garanție în numerar și angajatul care păstrează și eliberează bunuri fără a avea calitatea de gestionar în înțelesul art.2, dar are prevăzute în fișa postului atribuții în acest sens.

Art.14.- (1) Constituirea garanției se face prin contract încheiat în scris.

(2) Garanțiile reciproce între gestionari nu sunt admise. Aceeași persoană nu poate constitui garanții pentru mai mulți gestionari. Cel care constituie garanția va declara, în scris, dacă a mai constituit alte garanții.

(3) Garanțiile suplimentare se constituie înainte de încredințarea gestiunii.

Art.15.- Garanția în numerar va fi de minimum un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată și de maximum 10 astfel de salarii; ea nu va putea depăși valoarea bunurilor încredințate.

Art.16.- Garanția în numerar se poate reține în rate lunare de 1/10 din salariu lunar net, cu acordul scris al gestionarului, fără a putea depăși împreună cu celelalte rețineri pe care le-ar avea cel în cauză, jumătate din salariul respectiv. Dacă, din cauza altor rețineri, ratele aferente garanției în numerar nu pot fi reținute,

gestionarul este obligat să depună cuantumul acestora, conform contractului prevăzut la art.14.

Art.17.- (1) Garanția în numerar va fi depusă de către angajatori la instituții de credit, într-un cont special al angajatorului respectiv. Garanțiile în numerar depuse la instituțiile de credit se înscriu într-un carnet de consemnare sau fișă de cont pe numele gestionarului. Acest document va fi păstrat în casieria angajatorului în favoarea căruia s-a constituit garanția.

(2) Pentru garanția depusă în condițiile alin.(1), se acordă o dobândă anuală, stabilită de depozitarul garanției, care nu poate fi mai mică decât dobânda acordată pentru depozitele la termen pe un an, de către instituțiile de credit respective.

Art.18.- (1) Garanția în numerar și dobânda aferentă pot fi ridicate de către gestionarul titular la încetarea contractului individual de muncă ori a raportului juridic de muncă sau la trecerea într-o funcție pentru care nu se cere garanție, în situația în care nu a cauzat o pagubă sau când paguba a fost acoperită în întregime. Angajatorul este obligat, în aceste cazuri, să elibereze gestionarului carnetul de consemnare și o adeverință din care să rezulte că titularul are dreptul să ridice garanția, în termen de cel mult 10 zile calendaristice.

(2) În cazul transferării gestionarului într-o altă funcție pentru care de asemenea se cere garanție, carnetul de consemnare în care au fost înscrise sumele depuse drept garanție va fi trecut la noul loc de muncă, procedându-se, atunci când este cazul, potrivit art.22.

(3) Când gestionarul a cauzat o pagubă în gestiune la locul său de muncă și aceasta nu se acoperă integral în termen de o lună de la obținerea titlului executoriu definitiv, angajatorul se va despăgubi din garanția în numerar constituită în favoarea sa.

(4) În situația în care sumele depuse drept garanție au fost ridicate, în întregime sau în parte, de angajator pentru a se despăgubi, gestionarul este obligat să reîntrească garanția în numerar în rate lunare de 1/3 din salariul lunar net, dispozițiile art.16 aplicându-se în mod corespunzător.

Art.19.- CEC Bank sau alte bănci au obligația să elibereze sumele depuse drept garanție, după caz:

a) titularului sau împuternicitului acestuia pe baza comunicării scrise făcute de angajator;

b) angajatorului, pe baza cererii scrise a acestuia și a unei copii certificate de pe titlul executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

Art.20.- (1) În vederea constituirii garanției suplimentare, imobilele se evaluează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la data efectuării expertizei imobiliare.

(2) Bunurile mobile se evaluează la 50% din prețul de vânzare cu amănuntul. În cazul în care bunurile mobile nu au preț de vânzare cu amănuntul, evaluarea se face de angajator în favoarea căreia este constituită garanția, care va consulta, în caz de necesitate, specialiști în domeniu.

Art.21.- (1) Pentru bunurile imobile constituite garanție, angajatorul va cere înscrierea dreptului de ipotecă în Cartea Funciară, care se va depune la instituția specializată pe baza cererii și a contractului de garanție.

(2) Bunurile mobile constituite garanție rămân în folosința gestionarului sau a terțului garant, după caz, și nu vor putea fi înstrăinate fără înștiințarea prealabilă a angajatorului în favoarea căreia s-a constituit garanția.

(3) În cazul în care bunurile constituite garanție sunt urmărite silit de alți creditori, gestionarul sau terțul garant, după caz, este obligat să înștiințeze de îndată angajatorul său.

(4) În situația în care terțul garant nu a făcut această înștiințare, el rămâne obligat să acopere pagubele ce s-ar cauza de gestionar în limita valorii bunurilor constituite garanție.

(5) Orice atingere a garanției atrage obligația reîntregirii de îndată a acesteia.

Art.22.- (1) Garanțiile vor fi recalulate periodic în funcție de schimbările intervenite în salariul net lunar al gestionarului, precum și în specificul și valoarea bunurilor gestionate, procedându-se la modificarea corespunzătoare a contractului de garanție.

(2) În cazul în care, în urma recalculării, este necesară completarea garanției în numerar, se va proceda conform art.16. Dacă garanția în numerar depusă este mai mare decât garanția recalculată, diferența se va elibera, în termen de cel mult 10 zile calendaristice, gestionarului.

(3) În cazul în care, în urma recalculării, este necesară constituirea sau completarea garanției suplimentare, aceasta se face în termen de 60 de zile de la data acestei constatări.

Art.23.- Dacă gestionarul nu constituie, nu completează sau nu aduce, după caz, garanțiile corespunzătoare sau dacă, din cauza altor rețineri, ratele în contul garanției în numerar nu pot fi reținute și nici nu sunt depuse în condițiile prezentei legi se procedează la trecerea sa în altă funcție ori, dacă aceasta nu este posibil, la încetarea contractului individual de muncă sau a raportului juridic de serviciu. În acest din urmă caz, privitor la drepturile angajatului se vor aplica dispozițiile din legislația muncii referitoare la concediere pentru motive care nu țin de persoana salariatului.

Art.24.- (1) Garanțiile suplimentare se urmăresc silit pe baza contractului de garanție și a titlului executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

(2) În cazul în care urmărirea silită a fost pornită de mai mulți creditori, angajatorul în favoarea căruia s-a constituit garanția suplimentară are ordinea de preferință asupra sumelor realizate prin valorificarea bunurilor constituite garanție, în condițiile privind creanțele garantate prin ipotecă sau gaj prevăzute de dispozițiile referitoare la procedura de executare silită a creanțelor bănești ale angajatorilor împotriva persoanelor fizice, conform cu reglementările Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Răspunderea gestionarilor în legătură cu patrimoniul încredințat

Art.25.- Încălcarea dispozițiilor legale cu privire la gestionarea bunurilor atrage răspunderea disciplinară, patrimonială, administrativă, penală sau civilă, după caz.

Art.26.- Angajații răspund patrimonial, potrivit Legii nr.53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor prezentei legi, pentru pagubele cauzate în gestiuni prin fapte ce nu constituie infracțiuni.

Art.27.- (1) Gestionarul răspunde integral față de angajator pentru pagubele pe care le-a cauzat în gestiunea sa.

(2) Primirea bunurilor în cantități inferioare celor înscrise în actele însoțitoare sau cu vicii aparente, fără a se fi întocmit acte legale de constatare, precum și nesolicitarea asistenței tehnice de specialitate la primirea bunurilor, deși aceasta era necesară, atrag răspunderea gestionarului în condițiile alin.(1).

Art.28.- (1) În situația în care paguba în gestiune a fost cauzată de gestionar împreună cu alt angajat al aceleiași angajator, aceștia răspund integral, fiecare în măsura în care a contribuit la producerea pagubei.

(2) Dacă nu se poate determina măsura în care fiecare a contribuit la producerea pagubei, despăgubirea se repartizează între cei în cauză proporțional cu salariul lunar net al fiecăruia pe ultimele 3 luni; în cazul pagubei constatate într-o gestiune în care manipularea bunurilor se face în colectiv de mai mulți angajați sau în schimburi succesive, fără predare de gestiune între schimburi, despăgubirea se repartizează și proporțional cu timpul lucrat de fiecare, de la ultima inventariere, în gestiunea în care s-a produs paguba.

Art.29.- (1) Angajatul cu funcția de conducere, precum și orice alt angajat vinovat de angajarea, trecerea sau menținerea unei persoane în funcția de gestionar fără respectarea condițiilor de vârstă, studii și stagiu, precum și a dispozițiilor referitoare la antecedentele penale, răspund integral pentru pagubele cauzate de gestionar, în solidar cu acesta.

(2) Aceeași răspundere o are și persoana vinovată de nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art.13-24.

Art.30.- Răspunde integral angajatul care, nesocotind îndatoririle sale de serviciu, a adus pagube angajatorului prin următoarele acțiuni/inacțiuni:

- a) nu a asigurat gestionarului, în cazurile prevăzute de lege, asistența tehnică de specialitate pentru verificarea calitativă a bunurilor sau a prestat o asistență tehnică necorespunzătoare;
- b) nu a luat măsurile necesare pentru păstrarea bunurilor în condiții corespunzătoare;
- c) a dat gestionarului dispoziții greșite sau contrare legii.

Art.31.- Răspunde, în limita valorii pagubei rămase neacoperite de autorul direct al ei, din momentul constatării insolvenței acestuia, persoana vinovată de:

- a) angajarea sau trecerea unei persoane într-o funcție de gestionar sau din subordinea unui gestionar fără acordul scris prevăzut la art.8;
- b) neluarea sau luarea cu întârziere a măsurilor necesare pentru înlocuirea gestionarului sau a angajaților aflați în subordinea sa, deși a fost avertizat în scris și motivat că nu-și îndeplinește atribuțiile în mod corespunzător;
- c) neluarea măsurilor necesare pentru stabilirea și acoperirea pagubelor în gestiune;

d) neefectuarea inventarierilor la termenele și în condițiile legii, în situația în care prin aceasta a contribuit la cauzarea pagubei;

e) nerespectarea oricărei alte îndatoriri de serviciu, dacă fără încălcarea acesteia s-ar fi putut evita.

Art.32.- (1) La constatarea unei pagube în gestiune, persoana răspunzătoare poate să-și ia un angajament scris pentru acoperirea acesteia; angajamentul scris constituie titlu executoriu.

(2) Dacă, ulterior, această persoană constată că nu datorează sau că datorează numai în parte suma pentru care și-a luat angajamentul, ea va putea face cerere de desființare a angajamentului scris la organul de jurisdicție competent, în termen de 30 de zile de la data când a cunoscut această împrejurare.

(3) Validarea angajamentului scris va înceta în întregime sau în parte în cazul în care angajatorul sau organul de jurisdicție competent constată, cu prilejul verificării sau, după caz, al soluționării unei cauze care are legătură cu angajamentul, că acesta a fost luat pentru o sumă nedatorată.

Art.33.- (1) În vederea despăgubirii angajatorului pentru pagubele cauzate în gestiune, care nu pot fi acoperite din garanția în numerar, se vor lua măsuri asiguratorii prevăzute de Legea nr.134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și urmărire asupra oricăror bunuri aparținând gestionarului și persoanelor care răspund în condițiile prezentului capitol.

(2) Măsurile de asigurare se încuviințează de organul de jurisdicție competent să soluționeze litigiul.

Art.34.- Dacă prin hotărâre judecătorească s-a constatat că o persoană a dobândit de la un gestionar bunuri sustrase de acesta din patrimoniul angajatorului său și că le-a obținut în afara obligațiilor de serviciu ale gestionarului, cunoscând că acesta gestionează astfel de bunuri, răspunde solidar cu gestionarul de acoperirea pagubei, în limita valorii bunurilor dobândite.

Art.35.- Crearea de plusuri în gestiune prin mijloace frauduloase constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă penală. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Art.36.- (1) Nedeclararea în scris, în termenul prevăzut de dispozițiile legale, de către gestionar, a plusurilor din gestiunea sa despre a căror cantitate sau valoare are cunoștință, provenite în orice alt mod decât acela arătat la art.35, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin.(1) a avut consecințe grave, conform legii penale, pedeapsa este închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(3) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de începerea oricărui control, declară plusurile despre a căror cantitate sau valoare are cunoștință.

Art.37.- Înstrăinarea bunurilor mobile constituite garanție potrivit prezentei legi, fără acordul prealabil al angajatorului, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă penală.

Capitolul V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.38.- (1) Gestionarii care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu îndeplinesc condițiile de studii pot fi menținuți dacă au îndeplinit, la angajarea lor, condițiile de pregătire profesională prevăzute în indicatoarele de stagiu și studii ale funcțiilor respective.

(2) Gestionarii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligați, după caz:

a) să completeze în termen de 3 ani garanția în numerar, în condițiile stabilite de comun acord cu conducătorii angajatorilor;

b) să constituie sau să aducă în termen de un an garanții suplimentare potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin.(2) se aplică în mod corespunzător dispozițiile art.23.

(4) Gestionarii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi scutiți de către conducătorii angajatorilor de obligația constituirii de garanții suplimentare.

Art.39.- (1) Autoritățile publice, instituțiile publice sau persoanele juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică vor emite prin acte normative, în termen de 60 de zile calendaristice de la data publicării prezentei legi, ordine și instrucțiuni prin care se vor stabili: posturile de gestionari; categoriile de gestiune; plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie constituirea de garanții suplimentare; extinderea obligației de a constitui garanții și asupra altor categorii de angajați; cuantumul garanțiilor și al ratelor lunare.

(2) Prezenta lege transpune și asigură implementarea Regulamentului Comisiei Europene nr.1022/29.10.2009 cu privire la Clasificarea Internațională Standard a Ocupațiilor (ISCO 08).

Art.40.- La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr.22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor operatorilor economici, autorităților sau instituțiilor publice, publicată în Buletinul Oficial nr.132 din 18 noiembrie 1969, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat, în ședința din 29 octombrie 2018, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Iulian-Claudiu Manda